

мрълаз този, когото сега спомъниваме; три години са изминаха.....

Господи! сътвори вѣчна паметъта на при-
снопоминваемъа Твоей раба Петра, заради моли-
твѣтъ на Твоята Майка и на всичкиятъ Твоя
Свети, сътвори мѣ вѣчна паметъ!

Каква е твоята честь, челоуѣче!—Вѣ че ты
живѣешъ, заѣ, доврѣ, живѣешъ; послѣ земаши
да отслабваши и отслабваши; да остарѣвашъ и
остарѣвашъ, най послѣ ще ѹмрѣши, ще изгнѣши,
ще станешъ на прахъ.—Вѣ че са минаватъ не-
дѣли, мѣсаци, години подиръ ѹмираніето ти;
Твоитѣ роднини, приатели, познаници помъни-
ватъ та, приказватъ за тебе,—и ты като ли че
все още съ тѣхъ живѣешъ. Но на че премина-
ватъ стотины години, познаницитѣ ти, при-
телитъ ти нѣма и тѣхъ веки на свѣта; и кж-
щата въ която си живѣалъ, изгнѣла; и гроба въ
konto та тѣрижани, са сравнили съ земята; и
градътъ въ който си живѣалъ, занѣсталъ;—и ты
си веки заврабенъ, и за тебе нѣма кой да спо-
мъне, и ты като ли чи никакъ не си бывалъ, не
си живѣалъ на земята.

Тай! Предъ петъстотинъ години, трѣва да
са живѣли хора на тѣй мѣсто, гдѣто ный сега
живѣемъ: но кои съ тѣ—тѣзи хора? Кой ги
сега знае, кой за тѣхъ нѣкога спомънива? И
пъкъ тѣ съ были тѣкз—въ земята може още
и коститѣ нѣмъ да съ цѣли, може още прахътъ
нѣмъ и съ земята да не съ е смѣсвалъ. Ще са